

Bogu na čast, bližnjemu na pomoč!

GASILEC

Izdaja odbor deželne zveze kranjskih gasilnih društev. — Urejuje tajnik Fran Ks. Trošt na Igu pri Ljubljani. — List izhaja poljubno po potrebi v nedoločenem času, vendar vsaj štirikrat na leto, in ga dobivajo člani zveze brezplačno. — Za neuđe stane vsaka številka 10 kr.

Zvezine zadeve.

Po pravilih se ima občni zbor zveze vršiti vsako drugo leto, da pa gasilna društva kaj izvedo o delovanju odbora v ravnokar minulem društvenem letu, podamo tu kratko poročilo. Zveza šteje sedaj 106 prostovoljnih gasilnih društev, zunaj zveze je pa poleg treh tovarniških še 17 gasilnih društev, toraj je na Kranjskem 126 gasilnih društev, kar je seveda še vse premalo, osobito ako pomislimo, kake silne škode so posebno letos povzročili požari ravno v takih krajih, kjer primanjkuje gasilnih priprav. Visoki deželni odbor naj bi prisilil občine, da si omislijo potrebno, vsaj najpotrebnejše gasilno orodje, v spolnovanju postave z dne 15. septembra 1881, potem bi se na tak način razbremenil deželni zaklad, iz katerega se delé podpore ponesrečenim pogorelcem; omejil bi se požar na goreči predmet, ko bi bilo le kakega orodja takoj pri rokah.

Ker so pa podpore iz stražno-gasilnega zaklada le majhne nasproti veliki potrebi, bilo bi prav, da se stvar uvaža, in da se delé podpore tudi iz deželnega zaklada, oziroma da bi visoki deželni odbor sam ali potem zveznega odbora nakupoval pripravnih brizgalnic za male občine, katere si same ne morejo pomagati. Saj imamo raznih trdk, ki bi bile gotovo pripravljene staviti najugodnejše plačilne pogoje, ako bi se več brizgalnic ene mere nabavilo. Toliko v blagohotno uvaženje.

Zvezni odbor je imel od zadnjega občnega zbora le eno skupno sejo, v kateri so se razpravljale važne stvari, a pooblastil je voditeljstvo zveze, da rešuje tekoče stvari v svojem področju. Voditeljstvo pa ima mesečno dve, tudi tri seje, v katerih se rešujejo prošnje za bolniško podporo in za podpore ponesrečenim gasilem.

Tajništvu je od zadnjega občnega zbora do 1. oktobra t. l. prišlo 673 vlog. Pohvalno je omeniti, da si skoro vsa gasilna društva prizadevajo tudi pisarniška opravila točno izpolnjevati, kar olajšuje tajništvu njegov posel, ki se čim dalje bolj množi. Pri nadzorovanju se je opazilo, da imajo večinoma vsa društva svoje stvari v redu, kar je hvale vredno osobito z ozirom na dragocenost orodja in na to, da ga je težko nabaviti. Podpornikov je čedalje manj, veliko občin ne spozna velikih koristi, ki jih ima odtod, v primeri z malimi žrtvami, posamezne občine mnogo store, drugim je pa vse le deveta briga in se celo dobe župani, ki nasprotujejo instituciji gasilstva ali gasilnemu društvu, kar bi pač pri njih ne smelo biti.

Opetovano smo pisali, da naša društva naj stoje nad strankami, političnemu mišljenju ne bodi v društvu prostora, ogibajmo se prepirov, gasilec bodi vedno le kar je, gasilec, in delaj z združenimi močmi »Bogu v čast, bližnjemu v pomoč.«

Zveza imela je v pretekli dobi sledeče dohodke in stroške:

A. Dohodki:

1.) Blagajniški prebitek	K 695·44
2.) Prispevek članov za l. 1900.	186·20
3.) Prispevek članov za l. 1901.	497·40
Odnos	K 1379·04

Prenos K 1379·04

4.) Donesek visokega deželnega odbora iz stražno-gasilnega zaklada	1200·—
5.) Povračilo iz deželnega stražno-gasilnega zaklada za ponesrečene gasilce	380·—
6.) Gospod Luckmann izročil volilo gospe Parovič	200·—
7.) Vzdignjene obresti	12·60
8.) Za prodane tiskovine in inserate	117·04
Skupno K	3288·68

B. Stroški:

1.) Podpore 10 ponesrečenim gasilem	K 176·—
2.) Potnine zveznim odbornikom	176·—
3.) Potnine zveznim nadzornikom	271·76
4.) Potnine odposlancem k raznim gasilnim shodom	291·—
5.) Zvezna pisarna s potrebščinami	590·—
6.) »Gasilec« in druge tiskovine	338·35
7.) Poštšina	89·34
8.) Razni stroški	107·69
Skupno K	2040·14

Ako primerjamo dohodke stroškom, ostane še gotovine K 1248·54, iz katere pa je še poplačati razne tiskarske stroške in služnine, kakor tudi račune, ki se šele o novem letu predložijo.

Zvezno vodstvo:

Fr. K. Trošt s. r., Fr. Doberlet s. r., A. C. Achtschin s. r.,
tajnik. načelnik. blagajnik.

Bolniška podporna blagajna.

Vzlie temu, da smo natančno razložili, kako je postopati pri zglaševanju bolnikov, se vendar nekatera društva na to ne ozirajo in tako povzročajo nepotrebnih pisarij in dela, kakor tudi poštnih stroškov.

Bolnik naj se po dopisnici zglašuje in naj se naznani, kdaj je isti zbolel in potem naj se zopet na isti način naznani njega ozdravljenje. Vsako četrtletje naj se denar točno pošlje, 60 vinarjev za člana in naj se tudi premembe naznani, to je če je kdo izstopil, oziroma na novo pristopil.

Le taki, ki so v resnici bolni, naj se naznani, a ne morebiti kaki simulantje; načelnikstva naj strogo na to gledajo, da se ne zlorabi dobrota bolniške blagajnice, ki bi utegnila vsled take zlorabe prenehati ali vsaj nižjo podporo dajati.

Nihče naj ne čaka na opomin glede zaostalega plačila, a nasledke naj sam sebi pripiše. Red je prva podlaga rednemu poslovanju in tega se sleherni ud mora držati. Zvezni odbor.

Dasiravno smo vže pismeno opozorili neka društva, da dopošljejo letne izkaze in tudi vplačila, vendar se ista niso odzvala, kakor bi bilo potreba. S takim ravnanjem nam povzročajo le nepotrebnih pisarij in poštnih stroškov.

Leto se bliža koncu, zato želimo, da bi bilo do novega leta vse poravnano in da se nam do tja izkazi, kakor tudi zaostala udnina doposljejo. Splošno pa se opazuje, da je izmed 106 zveznih društev kakih 12 treba vedno in vedno opominjati. Kakor bi bilo to kako težavno delo, ki se lahko v eni uri opravi. Kaj je temu drugega vzrok kot to, da dotičnik ta potrební posel odlašá od dneva do dneva in naposled nanj pozabi. Torej še jedenkrat jih pozivamo, da z delom takoj pričnejo in doposljejo to, kar je treba, da se v pravem času zamore napraviti popolna statistika naših zveznih gasilnih društev, ki se vsako leto predlaga na višje mesto.

Zvezni odbor.

Povodom razdelitve podpor je visoki deželni odbor izdal nastopno okrožnico:

Okrožnica

prostovoljním gasilnim društvom kranjskim.

Prošnje, ki jih vlagajo prostovoljna gasilna društva na Kranjskem za podporo iz deželnega gasilstvenega zaklada, so večinoma sila površno sestavljene.

Deželni zakon z dne 20. decembra 1884, dež. zak. št. 17, določa (§ 8.), da imajo gasilna društva pravico do podpor iz gasilstvenega zaklada samo tedaj, kadar nimajo dovolj svojih pomočkov, da bi pokrila svoje stroške. Le iz malokateré prošnje pa je moči posneti, kako je društvo gospodarilo, kakšno je njegovo imovinsko stanje in čemu mu bode rabila podpora. Na podlagi nedostatne prošnje deželni odbor nikakor ne more presojati, ali je proseče gasilno društvo potrebno, oziroma koliko podpore mu je nakloniti. Zategadelj deželni odbor obvešča prostovoljna gasilna društva kranjska, da je **zanaprej prošnje za podpore iz deželnega gasilstvenega zaklada opremiti:**

1.) s pravilno pregledanim in v občnem zboru odobrenim računskim sklepom (računom o dohodkih in troških) preteklega in proračunom tekočega leta; dalje je priložiti vsaki prošnji

2.) **izkaz društvenega premoženja** s terjatvami in dolгови (aktiva in pasiva);

3.) **izkaz društvenega inventarja**, in

4.) **imenik pravih društvenikov**, t. j. dejanskih gasilcev.

O nameravanih popravah ali novih napravah je predložiti zanesljiv podroben proračun troška.

Tako opremljene prošnje je pošiljati deželnemu odboru **meseca marca** vsacega leta.

Prošnje, katere ne bodo narejene po teh predpisih, bode deželni odbor brez izjeme naravnost zavračal.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani dne 13. septembra 1901.

Detela s. r.

Gasilna društva so opozorjena, da napravijo svoje prošnje strogo po tem predpisu. Ona društva, ki so svoje prošnje že vložila, naj v zmislu okrožnice vložé nove prošnje.

Podpore gasilnim društvom.

Deželni odbor je za gasilne namene iz stražno-gasilnega zaklada dovolil in nakazal gasilnim društvom in občinam sledeče podpore, in sicer so dobili: Zvezni odbor 1376 K; Št. Peter na Krasu (za več let) 1000 K; Ljubljana in Trata po 600 K; Novo mesto in Kropa po 400 K; Razdrto, Št. Rupert, Leše, Kamnik, Stara Loka po 300 K; Breznica 260 K; Dovje, Bizavik, Trnovo po 250 K; Onek, Št. Vid pri Ljubljani, Krka, Voglje, Sodražica, Zagorje, Polhovgradec, Trebnje, Dobrova, Vič Glince, Krško, Postojina, Brezovica, Koprivnik, Studenec-Ig, Radovljica, Železniki, Bohinjska Bela, Dolenjavo pri Cirknici, Domžale, Horjul, Rateče, Škofja Loka, Bled, Mojstrana, Škofljica, Kranj, Koroška Bela, Smartno pod Šmarno goro, Grosuplje po 200 K; Kočevje, Stari trg pri Ložu, Velike Lašče, Črni vrh, Cirknica, Moste, Belapeč, Novavas, Dol, Borovnica,

Litija, Ribnica, Selce, Radeče po 160 K; Dolsko 150 K; Toplice, Kranjska gora po 140 K; Preddvor, Kočevska reka, Leskovec, Vrhnika, Vipava po 120 K; Tržič, Višnjagora, Gorje, Begunje, Dob, Lukavica, St. Vid nad Vipavo, Stara cerkev, Starilog po 100 K; Št. Vid pri Zatičini 80 K; Morovec, Dolenji Logatec, Šiška, Stari trg pri Kočevju, Štepanjavo, Mozelj, Lienfeld, Reinthal (Svetli potok), Šmarje, Vrd, Semič po 60 K. Skupno se je toraj razdelilo 17.856 K. Vpoštevale so se tiste prošnje, ki so došle deželnemu odboru do 1. septembra 1900.

C. kr. okrajni šolski svet za okolico ljubljansko razposlal je z dopisom z dne 8. oktobra 1901, šte. 882, na vsa šolska vodstva sledeči dopis:

Vsled odloka Njega ekselence gospoda c. kr. deželnega predsednika z dne 26. junija 1901, šte. 2611/Pr., je gledé občutnih poškodb, katere povzročajo požari na ljudskem imetju, in vedne nevarnosti za življenje in zdravje, katere se izvajajo iz neizpolnjevanja zadevnih ognje-policijskih naredeb, tudi potrebno, šolsko mladino o nevarnosti, izvirajoči iz neprevidnega ravnanja z užigalicami, tlečim pepelom, če se gre v hleve in enake prostore z odprto lučjo, če se malomarno spravijo lahko vnetljivi predmeti i. dr., poučiti.

V višjih razredih bilo bi umestno, večkrat poudarjati korist in veliko važnost zavarovanja in gasilnih društev, pri katerih slednjih vže itak več učiteljev okraja prav hvalevredno in marljivo sodeluje.

O tem se učiteljstvo v ravnanje obvesti z naročilom, vsako primerno priliko uporabiti za pouk mladine v tej zadevi.

Dne 2. in 3. novembra 1901 je bila na Dunaju seja avstrijskega stalnega gasilnega odbora s sledečim dnevnim redom:

- 1.) Poročilo predsednika.
- 2.) Branje zapisnika zadnje seje.
- 3.) Občno poročilo.
- 4.) Poročilo o denarnem stanju.
- 5.) Poročilo o razstavi v Berlinu.
- 6.) Predlog o zavarovalnih pogojih mejnarodne zavarovalne družbe zoper nezgode o zavarovanju priprege pri požarih.
- 7.) Imenovanje vnanih zastopnikov.
- 8.) Slučajni predlogi deželnih zvez.
- 9.) Najnostni predlogi.
- 10.) Sklep o prihodnjem avstrijskem gasilnem shodu.

Toplice na Češkem 19. oktobra 1901.

Reg. Czermak s. r.

Cesarjevo priznanje.

Kako se je naš premilostni vladar zanimal za uspehe avstrijske državne gasilne zveze pri gasilski razstavi v Berlinu l. 1901., temu je dokaz pismo na c. kr. ministrstvo za notranje poslove iz kabinetne pisarne Njega Veličanstva z dné 19. septembra 1901, šte. 543 corr., v katerem se naznanja, da je Njega c. in kr. apostolsko Veličanstvo novico o odlikovanji gasilne zveze

s posebnim zadovoljstvom

najmilostljuje na znanje vzelo.

O tem se je obvestil načelnik avstrijske državne gasilne zveze gospod komercialni svetnik R. Czermak z razpisom visokega namestništva z dné 25. septembra 1901, šte. 14.913.

Najpogostejši vzroki požarov in najnavadnejša sredstva za gašenje.

Glede vzrokov požarov v obrtniji bodi v prvi vrsti omenjena obrt, katere se peča s snovmi, od katerih preti nevarnost ognja, ali za izdelovanje svojih proizvodov ogenj potrebuje (izvzeta je tu uporaba para). Tudi gradnja obrtnijskih poslopj je dostikrat taka, da se v njej lahko išče vzrok požaru.

Če se uporabi les, če se nahajajo predmeti, od katerih preti nevarnost ognja, blizo odprtega ognja, če se ravna neprevidno s snovmi, od katerih preti taka nevarnost ali če način razsvetljave ni enak in utegne postati nevaren, vse te okolščine so često vzrok požaru; vzrok je časih prav malenkosten, a učinek vendar jako velik. Tudi nanese včasih slučaj, da bukne kje požar. Ko je bil Cleveland izvoljen predsednikom Združenih držav, zažgal je njegov pristaš v Biddefordu sijajen umetalni ogenj. Neka raketa priletela je v dimnik bližnje predilnice, padši je eksplodirala in vžgala tovarno.

Na postaji v Bostonu začeli so v noči varnostno zaklopko nerabne lokomotive, ki je bila v šupi. Vzrok je bil močan ogenj v kotlu in silni par. Delavci so dlje časa oblanice, trske, da celo z oljem napojene cunjje metali v kurišče, to se je vnelo in nastal je ogenj.

Solnčni žarki, ki prehajajo skozi šipe, v katerih je pesek in enako lečam solnčne trakove zbirajo, so lahko povod požaru, ako se za njimi nahajajo lahko vnetljivi predmeti. Da kdo nalašč zažge, pripeti se neredkokrat. Seveda more to storiti le zelo pokvarjen in spriden človek, on stori to iz hudobije ali pa ker se hoče nad kom maščevati, ne pomisli pa, da so potem prizadete tudi nedolžne, nič krive osebe, ki pridejo na beraško palico. A naj ne misli požigalec, da bode ušel kazni, da bode njegovo zločinstvo ostalo skrito. Ne, tudi njegovo hudodelstvo pride na dan, pritirajo ga pred sodišče in strogo kaznujejo. V tovarnah, n. pr. predilnicah, suknarnicah, v mlinih, kjer najde ogenj dovolj hrane, nastane ogenj, ako se ogrejejo deli strojev vsled trenja ali drgnjenja, če niso vedno dovelj namazani. V raznih sušilnih prostorih posameznih tovarn se je istotako vedno bati, da nastane kak ogenj, zato se morajo dimniki in pepelišča vedno skrbno in natančno snažiti, a osobito je paziti na šotni pepel, pod katerim dolgo tli in ki je provzročil pri malem prepihu vže marsikak požar. Omeniti je še iz dimnika hlapona (lokomotiva) letečih isker, ki so tudi provzročile že dokaj škode in požarov, zato so tudi izdane naredbe, po katerih se tovarne in skladišča, kjer se izdelujejo taki predmeti, od katerih preti nevarnost ognja, nikakor ne smejo blizo železnic graditi.

Omenjamo še piromanijo, kateri je izvor menda edino le veselje, gledati, kako ogenj nastane in gledati, kako ogenj šviga v vis in naokolo, kar vidimo zlasti pri nedoraslih otrocih, ne da bi pri tem imeli kacega hudobnega namena. In vendar se ravno o tacihih prilikah dogajajo dostikrat velike nesreče in niso redki slučaji, da so taki otročaji vpepelili ne samo domači dom, ampak tudi celo vas, samo zaradi tega, ker jih je mikalo gledati v ogenj in so bili neprevidni. Ne more se toraj dovolj paziti na take mlade ljudi in se jim ne more dovolj zabičiti, naj bodo previdni in naj se jim ne da prilika, da zanetijo kak ogenj, s tem, da se užigalice pred njimi skrbno skrivajo. Šola in dom naj složno delujeta v to, da svariata otroke pred to razvado, igrati se z ognjem, ki včasih prehaja v strast — piromanijo — ki je provzročila že toliko bede, in naj jim predočujeta grozne posledice neprevidnega ravnanja, kako ena sama iskra provzroča velik požar. Vže leta 1534. izdana policijska naredba pravi v prvem odstavku: »Vsak posestnik in gospodar naj si prizadeva, zvečer zadnji iti k počitku in zjutraj prvi vstati, naj povsodi vse pregleda in pazi, da se radi ognja kaka nesreča ne pripeti«. Zato so pa tudi izklicevali nočni čuvaji vsako uro z besedami: »Lazite na ogenj in luč!« Važni del vseh naredb zoper ogenj je stavbeni zakon. Stavbena komisija, ki ima to postavno vedno pred očmi, je najboljši varuh ognja. Župani imajo veliko odgovornost, ako vsako leto ne pregledujejo poslopij a gasilna društva imajo dolžnost, da brezobzirno to zahtevajo, ne boječ se zamere te ali one stranke in naj pazijo, da se nevarnost ognja za časa odstrani.

«Gasilec» je že svoj čas razpravljal o tem, da ne gre z vodo goreče maslo, olje, sploh maščobe gasiti, ker bi potem nastala še večja nesreča. Voda je namreč težja od maščob, hoče toraj zavzeti mesto maščobe, slednja zleti iz posode in evo nesreče! V takem slučaju se morajo toraj uporabljati druga sredstva kakor voda, ki je sicer najboljša sredstvo za gašenje.

Prosto po «Oesterr. Feuerwehrzeitung».

Tri vrste najnovejših strojev tvrdke R. A. Smekala iz Cecha.

Zadnji čas začelo se je po celi naši mili domovini opazati, da smo v pogledu varstva lastnega imetka preveč lahkomišno postopali in da se je za obrano istega bore malo storilo. Posledice te lahkomišnosti pokazale so se žalibog ravno to leto v izobilju. Kmetovalec, ki ima polne roke dela na svojem polju, seveda ne more misliti na nesreče, katere mu pretijo v življenju in tako pride, da si niti najpotrebnejših sredstev v obrano lastnega imetka ne preskrbi.

Ravno v tekočem letu se je videlo, kako mora biti kmetovalec na vse pripravljen, da kljubuje svojemu sovražniku, kojega na lastnem ognjišču goji, ako isti ne zbeži tje, kjer bi se ne smel nikdar pokazati.

Čitali smo nekočlikokrat v javnih listih, da so bile cele družine v trenutku brez strehe in lastnega doma. Da, celo večji deli vasi so bili v kratkem času pretvorjeni v prah in pepel.

Taka žalostna poročila zdramila so nekatere osebe in oblasti, same so začele spodbujati ljudstvo, da se organizira in v bran postavi ljuteemu sovražniku. Začela so se prav živahno snovati prostovoljna gasilna društva in kjer takih do sedaj ni bilo mogoče ustanoviti, postavile so se same občine na lastne noge in si, kolikor so to dopuščala sredstva, omislile brizgalnice. Pri takih prilikah se seveda največ ozira na sredstva, s kojima razpolaga dotična občina ali gasilno društvo. Slednja društva se vedno porajajo v popolnem siromaštvu in je treba, da se na odličnih mestih in pri dobrotnikih, o kojih je znano, da radi obče koristna in humanitarna podjetja gmotno podpirajo, potrka.

Ob sebi je umevno, da društvo, ki se je rodilo v neugodnih razmerah, dostikrat zgubi pogum in veselje do delovanja, zlasti če se ne pokaže zanimanje za dobro stvar v tisti meri, kakor bi to morala biti dolžnost vsakega pošteno mislečega državljana.

In tako vidimo, da novo osnovano ali snujoče se društvo, ki je že začelo lepo delovati, začne hirati in izgubi voljo prekoristno svoje delovanje nadaljevati. Posledice se pokažejo šele potem, ko kruti element najde nepripravna sela, ki nimajo v slučaju požara na razpolago v svojo obrambo nikacega gasilnega orodja.

Govori se, da ni dovolj pogumnih in podjetnih ljudi za osnovanje takih društev, da ni denarja in da so stroji predragi itd. Vsi taki izgovori so dandanes puhli, kajti ne manjka se pogumnih ljudi, imamo sredstev in tudi strojev, ki imajo primeroma nizko ceno, tako da je danes v resnici obžalovati, ako se najde še kaka vas, ki nima svojih vsaj najpotrebnejših gasilnih pripomočkov.

Konkurenca postala je dandanes tako velika, da fabrikant fabrikanta s svojimi izdelki in glede cen istih skuša prekositi in na tak način se nudi prilika ne samo društvom in občinam, ampak tudi zasebnikom, da si zamorejo omisliti potrebnih strojev in jim je na tak način težavno delo olajšano. Da je res delo postalo tudi težavno, sledi iz tega, da vedno bolj primanjkuje moških sil, katerih je še za plačilo-težko dobiti, ne pa da bi se prostovoljno oglašali, da opravljajo mučno in naporno delo, kakor je spojeno ravno z gasilstvom, katero delo se naposled mnogokrat z nehvaležnostjo plačuje.

Vse to čutijo tudi izdelovalci različnih strojev, a vender jih to ni pobijalo, marveč, da svoj izum spolnjujejo, so študije nadaljevali, da bi se zamoglo tudi najpriprostejšemu ljudstvu pomoči do potrebnih strojev, da si olajša mukotrpno in naporno delo.

Tvrdka R. A. Smekal v Cechu pri Prostějovu je sama uvidela potrebo, da se mora s praktičnimi, ceneni in solidnimi stroji prihiteti na pomoč takim društvom, občinam in zasebnikom, ter je začela pretečeno leto posebno misliti na to, kako stroji bi se ljudstvu priljubili, da bi bili po ceni, praktični in da bi odgovarjali vsaki potrebi in naporni sili posebno pri požaru. To se ji je tudi posrečilo.

Imenovana tvrdka, katera ima tudi svojo podružnico v Zagrebu, da zamore v vseh delih naše domovine in med sosednimi brati Hrvati svoje izdelke razširiti, sestavila je v zadnjem

času troje vrst gasilnih strojev najnovejše sestave; ti lahko rabljivi stroji so:

1.) Mala «soseska univerzalka». Ta stroj obstoji iz dvokolnice, na katero se stroj, ki se pri rabi sname, položi in pričvrsti. Stroj sam na sebi obstoji iz vodohrana in iz litih vodnjakov, kateri imajo sesalno in tlačilno stran in dvo- in tribušno odprtino, to pa zato, da se zamore vodohran posredno polniti in odnoso vodo samo iz vodohrana prazniti. Stroj ima patent proti zmrzlini, t. j. da v zimskem času, ko stroj stoji v gasilarni, zaklopci ne primrznejo, kajti v slučaju, da se stroj rabi in so zaklopci primrznjeni, je veliko truda treba, da se ta zmrzlina odstrani. Na stroju nahajamo še prireditve za pričvrščenje tlačil in pripenjanje cevi, dalje malo shrambo za pripomočno orodje in malo motovilo za kakih 60 m cevi. Ta mali stroj je na ta način popolnoma opremljen, tako, da se more v slučaju požara jednostavno brez vseh skrbi na pogorišče ž njim. Če je treba v drugo vas na pomoč, se samo gornji del stroja vzame na kak voz ter hajd ž njim tja, kjer je treba pomoči. Pri nas na Kranjskem so se stroji te vrste zelo priljubili, posebno pa so začeli zahtevati ravno popisani stroj tudi na štirih kolesih, prirejen za vprego enega konjiča. Tako prirejen stroj ima to prednost, da se zamore v sili takoj in hitro na pogorišče dovesti, bodisi, da se konjiček vpreže ali pa, da se na rokah odpelje, v kar je treba samo par ljudi. Glavno pri tem stroju je, da ni treba velikega napora, kakor pri večjih strojih, pri katerih se moštvo preveč vtrudi. Univerzalka potrebuje samo štiri do šest mož za gonitev in toliko se jih vedno pri domu dobi. Vodo zajema v isti množini kakor velika brizgalnica. Jakost ima tudi isto, seveda ako je odprtina jedraka oni velike brizgalnice. Navadno se delajo z razmakom 90 mm, vendar pa je slučajev, da se naročujejo z razmakom 100 mm. Večji razmak pa se ne priporoča, ker bi se potem tudi moške sile morale pomnožiti. Glavno je bilo pri tem stroju, da se isti sestavi praktično za vse svrhe, da bode lahek za delo, da je opremljen kolikor mogoče s najpotrebnejšimi predmeti in da mu je cena tako nizka, da si ga zamore tudi najsiromašnejša občina ali gasilno društvo nabaviti.

2.) Drugi stroj je navadna vozna brizgalnica, katera ima na obeh straneh sesalno in tlačilno odprtino, tako da zamoreš na desno in levo vodo zajemati in brizgati. To ima svojo dobro stran v tem, da stroja ni treba obračati, kar je pri požaru, ko je vsaka minuta draga, posebne važnosti. Velike vrednosti je stroj te vrste v nočnem času, ko se pride na mesto, ko zapovedniku še ni mogoče poznati kraja in razmer, kje in kako se zamore do vode priti s strojem. Uporabljajoč imenovani stroj pa te skrbi odpadejo, ker je možno ž njim v taistem položaju delo pričeti, kakor si došel na pogorišče. Ž njim zamoreš delati na eno ali pa na dve cevi, kakor okolščine zahtevajo.

Tudi s tem strojem je imenovana tvrdka velikim neprimlikam pri požarih v okoliščini, ki so se večkrat dogajale vsled obračanja v ozkih ulicah. Sedaj se ni bati takih neprimlik, ako ima društvo tak stroj od imenovane tvrdke. Pretečeno leto začeli so se taki stroji izdelavati in danes so v rabi že pri vseh novih družtvih; tako je tudi prav. Ako se trudijo tehniki, da napredujejo v proizvajanju svojih izdelkov, potem je ta napredek v korist tudi gasilnim društvom, ker dobe dobre, praktične in solidne stroje vedno najnovejših sestav.

3.) Tretja vrsta stroja je parna brizgalnica.

Teh na Kranjskem žalibog ni videti mnogo, vsaj večja mesta morala bi tak stroj imeti, ko je cena vendar tako nizka in manipulacija tako jednostavna, da se lahko vsak priprosti gasilec postavi k taki brizgalnici. Nevarnosti ni nikake, kajti tudi v tem oziru je tehnika napredovala in iznašla stroje, da se zamore brez strahu in nevarnosti ž njimi delovati.

Tvrdka R. A. Smekal izdeluje parne brizgalnice najnovejše sestave. Celi stroj oskrbuje ena oseba, drug gasilec pa mlaznico in cevi vodi.

Stroj ima celi aparat od zadej. stroj s parnim kotlom, vodohranom, sesalno in tlačilno stran tako prirejeno, da vse lahko en gasilec opravlja. Tam, kjer je dovolj vode in ni vedno zadostnega števila moštva doma, je taka brizgalnica najbolj priporočljiva. Cena je isti tudi tako nizka, da ni treba strojev druge vrste naročevati, kakor jedino parni stroj, seveda le tam, kjer so vodne razmere za to ugodne. Slišal sem tudi v večjih

mestih govoriti, da bi se že naročilo tako ali enako parno brizgalnico, da se pa vsak boji ž njo opraviti imeti. Vsaka nevarnost je izključena, ako se previdno dela, ker se stroj zamore hitro pogoniti ali pa takoj ustaviti; pri takem stroju treba je seveda imeti človeka, ki je treznega duha in ki vso svojo skrb obrača na stroj, ki mu je poverjen, potem se ni bati nikake nesreče. Izučba na tem stroju je prav lahka. V teku dveh dni se zamore vsak človek naučiti manipulacije ž njim in ni treba, da je kak izprašani strojevodja, ker je kotel, kakeršnega uporabljamo pri parnih strojih, po predpisu preskušen.

Iz tega se vidi, da se da na gospodarskem polju veliko storiti in doseči samo tedaj, če je volje in poguma in če se ljudje za humanitarna društva vnemajo. In če bomo z združenimi močmi delali, bode to gotovo našemu gospodarstvu in mili domovini v prosoh in korist.

Izkušen gasilec.

Kako se je ustanovilo gasilno društvo v Lešah.

Ko si postavi človek svoj dom, ni zagotovljen, da mu služi — recimo — do stroljivosti. Pridejo nenadne sile, ki mu porušijo dom, uničijo polja, kakor: nalivi, povodnje, suša, toča, ogenj, potres. Takih sil nas Bog obvaruj!

Leše z okolico so srečen kraj. Visoka planina Dobrča nas varuje strupenih severnih vetrov in — toče. Gozdovi pod Dobrčo ustavijo pot sneženim plazovom. In ko pode južni vetrovi, ki so jim vrata v Leše na stečaj odprta, črne oblake po nebu, se odreže kak možak: «Dež bo! Oblaki gredo noter (t. j. za Dobrčo noter)». — Prav je prerokoval ta možak. Že padajo debele kaplje, nato se pa vlije dež, kakor da so odprte vse zatvornice nebeske. Drevje maje z glavo samega veselja, ko ga začuti na osušenih koreninah. Žito na polju in cvetlice v travi pa si pred dežjem zakrivajo svoje rokce in glavce, a nič ne pomaga, mokre so do kože! Ko pa spet posije zlato solncece, spregledajo še vse mokre, se otresejo rosnih kapljic, povzdignejo glavice in še lepše cveto. Ko pa zagledajo ptičke, ki se spreletavajo z drevesa na drevo in si sušijo svoje kožuške, se jim prav poredno posmeja, češ, saj ste tudi vi, ptički, mokri. A ptički se ne zmenijo dosti za ta posmeh, ampak zlete veselo proti nebu in lepo zapoje:

Cin-cin, cin-cin, čindara,
Ptički hvalimo Boga!

Nekega dne leta 1869. so se pa ptički preplašeni spreletavali iz grma v grm in milo čivkali; cvetlice so žalostno pobešale glavice. Kaj pa je bilo? ...

Nesreča je zadela Leše.

Padla je iskrica, iz iskrice se je rodil plamenček, iz plamenčka ogenj, o ogenj grozni, ki je lizal dalje, dalje ter uničil deveterim gospodarjem domove ...

Takrat so Lešani izkusili, kakšna nesreča je ognjena sila. Premišljevali so, kako bi se dalo pomagati v takih neizgodah, kako premagati silo ognja. Znano nam je, da delujejo proti nasledkom požara zavarovalnice, proti ognju pa gasilna društva s svojimi gasilnimi pripomočki.

Gasilnih društev v istem času po Kranjskem še ni bilo, na kaj tacega se tedaj pri nas niti misliti ni moglo, delovala pa je takrat domača zavarovalnica proti ognju, banka «Slovenija». Ni se tedaj čuditi, da je ljudstvo z vnemo pristopalo k temu zavodu, zavarujoč si svoje domove za slučaj morebitne nesreče požara.

Kakih deset let zatem pa je «Slovenija» propadla in je pričela banka «Slavija» v Ljubljani svoje delovanje so se zavarovanci «Slovenije» kar prepisovali na «Slavijo». Ta banka pa je obljubovala s početka zavarovancem, da bo brezplačno preskrbelo posamezne vasi s primernimi brizgalnicami. Če je povzročil požar leta 1869., da so se ljudje v Lešah splošno zavarovali proti ognju, lahko rečemo, da jih je nagibala ta obljubljena brizgalnica, da so se zavarovali pri banki Slaviji, zakaj kdor še ni bil zavarovan, se je na pritisk zastopnikov in prigovarjanje posestnika Fr. Valjavca zavaroval, in sicer pri «Slaviji». Celo zavarovanci pri ptujih zavarovalnicah so pustili svoje zavarovalnice, ko je pošla zavarovalna doba ter pristopili k «Slaviji». Saj so bili prepričani, da dobe proti ognju še drugo pomoč — brizgalnico.

Tako je dandanes vsa vas Leše in okolica zavarovana pri «Slaviji», vas Leše sama po natančni uradni poizvedbi tukajšnjega podžupanstva leta 1900. za ogromno svoto 33.300 K. Če se prišteje še zavarovalna svota okolice, tedaj se vidi, da je vas Leše z okolico zavarovana pri «Slaviji» za ne malo svoto. Nekateri so zavarovani že nad 20 let in so vplačali že nad 400 K zavarovalnine.

A vkljub temu je obljubljen brizgalna zaspala nekje, sem je ni bilo...

In vendar, ravno ta brizgalnica je obrodila lep sad!

Možje v Lešah so prepričani, da bi se bil ogenj leta 1869. zlahka omejil le na Mobjev hlev, ko bi bila pri rokah kaka brizgalnica. Tako pa je ogenj lizal dalje in dalje, Lešanščica je pa poredno drvila mimo svoje valove. — To prepričanje je nosil v svojem srcu posebno gosp. podžupan Fr. Valjavec. Na vse kriplje je skušal dobiti za domačo vas obljubljen brizgalnico. Pritiskal je zanj na zastopnika banke «Slavije» za naš okraj, na gosp. Kosmača v Radovljici. A šlo le ni, mož pa ni obupal. «Hencaj, saj še katera druga pot drži v Rim, brizgalnico moramo imeti», je dejal sam v sebi. In pri tem je vztrajal.

Na leto 1895. otvorjeno šolo v Lešah se je pred nekim časom naselil mlad, podjeten učitelj. Temu razodene gosp. podžupan nekoč svoje težnje. A to pa je bilo tako, kakor da bi nesel v mlin vrečo žita: smlelo se bo!

Misel gospoda podžupana se je globoko zajedla v dušo učiteljevo. Prereševala in premlevala sta o brizgalni zdaj oba in hajd — prošnja na deželni odbor kranjski za milostno podelitev podpore za napravo gasilne brizgalnice, proračunjene na 300 gld. S tem je bil storjen prvi korak za ustanovitev gasilnega društva.

Potrebo naprave brizgalne sta utemeljila v omenjeni prošnji na sledeča razloga:

1.) Leta 1869. je pogorel dolnji del vasi, dasi teče potok skozi vas in je napeljana voda v več hiš. Vas sama šteje 47 hiš.

2.) Brizgalna bi bila v uporabo in pomoč tudi sosednjim vasem, ki povprečno niso oddaljene od Leš več ko četrť ure.

Visoki deželni odbor kranjski je ugodil tej prošnji ter dovolil 80 gld. podpore. Takrat pa se ni več mislilo le na brizgalno, ampak le na ustanovitev gasilnega društva za Leše in okolico. In v resnici, ko je tudi kranjska hranilnica v Ljubljani obljubila v ta namen prispevek 75 gld., se je sklicala na dan 4. marca 1900 podobčinska seja v posvetovanje o ustanovitvi prostovoljnega gasilnega društva za Leše in okolico.

Po stvarnem razgovoru je stavil gosp. učitelj navzočim zborovalcem vprašanja:

1.) Ali spoznate, da bi bilo gasilno društvo velike koristi za Leše in okolico?

2.) Ali ste za to, da je ustanovimo?

Po dolgem preudarku so zborovalci na obe vprašanja pritrdili ter dovolili, da se porabi podobčinski preostanek od leta 1899. v gasilne namene. S tem je bil položen temeljni kamen gasilnemu društvu.

* * *

Ali je kaj čudnega, da se je v Lešah ustanovilo gasilno društvo? Ne! Ampak čisto naravno je to. Čudno bi bilo le, ko bi se ne ustanovilo, če pomislimo, da se je že od požara leta 1869. kakor rdeča nit sem vlekla težnja po pomoči, po obrambi proti ognju. Pogoji za ustanovitev gasilnega društva so bili ravno v tem težnju. Potrebovala se je le moč, ki bi to težnjo uresničila. In ta moč je prišla. Voz je bil naložen, gosp. podžupan ga je vpregel, gosp. učitelj pa pogнал in šlo je.

V občinski seji dne 4. marca 1900 se je izvolil osnovni odbor, ki je dobil nalog, ukreniti vse potrebno, da se čim prej ustanovi gasilno društvo. K seji dne 4. marca je prišlo 16 mož, ki so se takoj vpisali k društvu.

Iz zapisnika odborove seje, ki se je vršila koj po občinski seji, posnamemo sledeča važna sklepa:

1.) Vse prošnje za podpore naj se odpošljejo v kratkem.

2.) Od 5. do 12. aprila vsak večer vaja za moštvo v šoli.

Koliko je storil osnovni odbor za ustanovitev gasilnega društva, se vidi iz tega, da ni imel nobene seje, nobenega dela več, vse njegovo delo pa je naložil na svoje rame prostovoljno in z veseljem gosp. podžupan Francišek Valjavec.

Denar je gospodar! To nam je šlo po glavi, ko smo začeli misliti na ustanovitev gasilnega društva. Zato so se že pred občinsko sejo dne 4. marca odposlale prošnje na kranjsko hranilnico v Ljubljani, ki je bila koj pripravljena dati 75 gld. podpore, ako se gasilno društvo ustanovi. dalje se je naprosila posojilnica v Radovljici, banka Slavija v Ljubljani in deželni odbor, kakor je bilo že preje povedano. Po seji pa so se odposlale prošnje še na hranilnico v Kočevje, na Vzajemno zavarovalnico v Gradcu in na Njega Veličanstvo presvetlega cesarja. In nismo zastonj prosili, nismo zastonj upali. Vse prošnje, razun one do hranilnice v Kočevju, so bile za nas ugodno rešene. To nas je bodrilo, da smo tembolj vztrajali pri začetem delu. Saj smo uvidevali, da se take ljudomile naprave, kakor je to gasilno društvo, rade podpirajo.

Od 5. do 12. marca pa tudi dalje še je poučeval gospod učitelj oglašeno moštvo o službenih predpisih v gasilski službi ter je izurjeval v hodnih vajah (ekserciranju). Ni bilo potem nekaj mesecev skoro nedelje, da bi se moštvo ne urilo. In pričakovali smo nedelje vsi težko, kajti te so nam bile v razvedrilo.

Najprvo se je vadilo moštvo v navadnej obleki. Prostor za vaje v korakanju je bila pot na šolskem vrtu, Kroparjeve Groblje od Batka sem, občinska cesta, pa tudi gori na okrajno cesto smo odkorakali, tudi na Palovškem pašniku se je društvo enkrat sukalo. Moštvo se je bilo izurilo že v šolski sobi toliko, da se mu ni bilo treba sramovati zunaj javno nastopiti.

Dne 23. marca 1900 je prišel «civilh» za službeno obleko za 20 mož od veletržca Fr. Ks. Souvana v Ljubljani. Izvrstno blago. Dne 22. aprila je že naredil krojač z Brezja obleko za 20 gld. 80 kr., pa je sam dodal, kar je bilo treba. In ko so sedaj gasilci nastopali v tej službeni beli obleki, s klobuki na glavi, se je odrezal nek mož: «Poglejte jih, Burov!» In vesel so bili ljudje, pa tudi gasilec je veselo bilo srce.

Dne 8. maja je pripeljal Cajhen iz Lesec pasove in čelade. To so strmeli ljudje, videč to lešansko armado: «O jej, kakšni so!» so se čudili. In vsak pravi ognjegasec je bil ponosen, da je pri gasilnem društvu. In prav je tako!

Nek hudomušen mož je pravil svoji ženi: «Lej, lej, kakšen profit! Čelada se obesi zvečer na strop, da nam bo svetila namesto luči, pa ne bo treba več petroleja kupovati. Kakšen profit! Lej, lej!»

Dne 11. marca 1900 se je volil začasni odbor gasilnega društva. Izvoljeni so bili: za načelnika gosp. učitelj Julij Slapšak, za njegovega namestnika Valentin Valjavec, za vodjo plezalcev Jaka Zupan, za vodjo brizgalcev Andrej Mokorel, za vodjo varuhov Peter Bohinc. Kot zastopnika občine sta se izvolila Fran Valjavec tajnikom in Janez Pernuš odbornikom. Trobentačem se je prijavil Anton Primožič, ki obljubi, da bo še jednega Lešana v to izuril. Pri volitvi je bil tudi navzoč gosp. načelnik mošenjski, hrabri Fr. Kocjančič s Črničeva. Ta je v lepih besedah pozdravil novo sosedno gasilno društvo, poudarjajoč slogu med posamezniki ter vztrajnost v ognjegaški službi. Odzdravil mu je domači gosp. učitelj.

Dne 1. aprila 1900 se je v navzočnosti gosp. načelnika Rusa z Bleda naročila brizgalna in gasilska oprava po semkaj došlem gosp. Fr. Samsu iz Zagreba od po njem zastopane tvrdke R. A. Smekal.

Ker je naša vas in okolica raztresena po hribovitem svetu, smo se odločili za brizgalnico snemalko na dveh kolesih z imenom «Hrvaška univerzalka». To brizgalnico je moči iz dvokolnice sneti, jo na voz naložiti ali pa jo nesti. Vozijo jo ljudje, pa tudi živina se lahko vpreže vanjo. S to brizgalnico se gre torej lahko tudi v vežo, ako bi bilo treba, ko bi notranji hišni deli goreli; ker se sname, jo je moči položiti čisto k vodi. Vodo meče 20 do 24 m daleč, vode daje v eni minuti 140 litrov. Obnesla se je povsod in uspešno konkurira z vsako večjo na primerno daljavo, ker ni treba pri nji sil preveč napenjati in se zamore povsod ž njo delati, ker je lahka in s pridom porabna. Poznejše vaje z brizgalnico so nas poučile, da se nismo prevarili glede njene dobrote, zakaj brizgalnica je res izvrstna. Ko je bila vaja n. pr. v Vadičah, je gonila brizgalnica vodo izpod hriba gori v vas, kakih 120 m na kviško. Gosp. podžupan se je čudil: «Tega bi pa ne bil mislil! Brizgalnica je res dobra».

Opreme, t. j. čelad, pasov itd., nismo izbrali slabše vrste, zakaj kdor bi mislil, da je društvu pomagano, če se vzame slabše, cenejšo robo, se moti. Cenejša roba ne more biti lepa in gasilci, ki so že tako prostovoljni, ne bi imeli veselja, ko bi se jim kupilo kaj neokusnega. Treba je pomisliti, da se taka roba ne kupuje vsak dan in da se po shrambah, kjer leži, tudi obrablja. Gasilec je pa le ponosen, če častno nastopi, drugače ne. In ko bi prišlo naše društvo v druge kraje v slabi opravi, mislim, da bi nam ne bilo prijetno, ko bi se drugi na nas pomilovalno ozirali in rekli: «E, se jim pač pozna, iz Leš so!» Tako pa nastopa in bo tudi nastopalo naše društvo, če bo vedno dovelj izurjeno, povsod častno. In ljudje govorijo: «Gasilci iz Leš, ti pa, ti!»

Da smo izbrali za naše razmere pripravno brizgalno, za to gre hvala poleg gosp. župana tudi gosp. Rusu, načelniku iz Bleda, ki je nam kot izkušen mož v tej zadevi jako pametno svetoval. Da pa smo izbrali gasilsko opravo malo boljše vrste, za to mora biti društvo hvaležno gospodu podžupanu, ki se ni kazal protivnega temu izdatku, dasi je dobro vedel, da bo treba skrbeti in skrbeti, da se to vse lepo poplača.

Na sv. Florjana dan, t. j. dne 4. maja, bi se naše društvo bilo rado udeležilo skupno z mošenjskim procesije iz Mošenj na Otok, kjer se je darovala sv. maša, pa še ni došla oprava semkaj iz tvornice. Brizgalno smo dobili že v drugi polovici aprila. Fantje so streljali, ko se je peljala s ceste doli in takoj potem je bila prva vaja z brizgalno. Pri srednjem mlinarju so se ustavili brizgalci z brizgalno. Plezalci so ročno odvili cevi in že je poslušal trobentač, kedaj mu je zatrobili «Brizgalna vodo — daj!» — Načelnik pogleda, če je vse v redu, pogled mu pa uhaja tudi na ljudstvo, ki je v veliki množini čakalo, kaj da bode. «Uh, če bi ne šlo!» je skoro vzdihnil načelnik in njegovemu vzdihu se je pridružil brez dvoma marsikateri drugi. — Sklonil je glavo, malo premislil, — tišina povsod. — «Brizgalna vleče dobro, drugo je v redu; verjetneje bi bilo, da se brizgalna sesede, kot da ne bi dala vode.» Tako si je mislil načelnik, se zravnil — sto oči je bilo obrnjenih vanj in da znamenje trobentaču. Ta zatrobi, brizgalci pritisnejo. «Že gre», so vpili oni, ki so stali poleg cevi, videč, kako gré voda v ceveh naprej in naprej. «Brizg!» je zabrizgala voda. «Je že tu!» je zavpila množica. Res, voda je vršela visoko v zrak in pršela na vse strani.

Oddahnili smo se vsi.

«To žene!» se je čudil prvi. «Dobra bo!» je pritrdil drugi. «Nisem mislil, da bo taka!» je modroval tretji. Gasilec pa je veselja utripalo srce, videč, kaj zamorejo z brizgalno. —

Deželno predsedništvo v Ljubljani je z navestilom z dne 25. aprila 1900, št. 1575, potrdilo naše gasilno društvo na podlagi predloženih pravil. Poleg dne 11. marca 1900 začasno izvoljenih odbornikov, so prišli v stalni odbor še: Papler Tomaž kot adjutant, Kocjan Peter kot orodjar, Cotelj Janez kot eksercijski mojster. Zdaj je bilo treba misliti tudi na gasilarno. Resničen je rek, ki se glasi: Ne kupuj ničesar, če nimaš kam spraviti, ne bo ti v veselje!

To smo tudi mi občutili. Sprva se je mislilo, da bomo spravili vse gasilno orodje na Fronov pod. Obil bi se v ta namen primeren prostor z deskami. A ta prostor, kakor tudi šola, kjer je bilo orodje nekaj časa shranjeno, se je pokazal neprikladen. In tako smo iskali prostora, kjer bi se moglo stalno nastaniti gasilstvo, težili smo po — gasilarni. In premišljevali smo tako dolgo, dokler se nismo odločili, da se zidamo gasilarno.

Ta je obljubil nekaj lesa, drugi vožnjo, tretji je obljubil svojo pomoč pri delih. V drugi polovici junija se je pričelo z dovažanjem materiala, kakor lesa, apna, kamenja, opeke in z zidanjem. Začetkom meseca julija se je gasilarna dodelala tako, da se je moglo vršiti dne 5. avgusta 1900 blagoslovljenje.

Z združenimi močmi smo delali in delo dokončali v ponos naši mali občini. Nakloni nam mili Bog še mnogo podpornikov, da bomo zamogli naše za sedaj še skromno orodje popolniti!

Fran Valjavec, tajnik.

D o p i s.

Jesenice. Zopet moram javiti žalostno vest, umrl je namreč zvest ud našega društva in oskrbnik orodja Jakob Klinar. Prehladil se je bil pri požaru v Jesenicah dne 6. novembra 1899. l. in je od tistega časa vedno bolehal, torej skoraj skozi dve leti ga je mučila huda bolezen, dokler ga nam ni pobrala nemila smrt dne 1. septembra t. l.; zapustil je troje nedoraslih otrok. Pokojnik je bil uzoren gasilec; od ustanovitve društva do njegove bolezni se je pridno udeleževal vaj, izletov, pri požarih, pri katerih je naše društvo sodelovalo, bil je pa vedno navzoč, in ko je bil izvoljen odbornikom, ni izpustil nobene seje društvene odbora. Zvest in delaven društvenik je bil do zadnjega. Da je bil v resnici gasilec z dušo in telesom, pričajo nam njegove malo pred njegovo smrtjo izrečene besede «pokopljejo naj me gasilci», kajti pri nas je navada, da vsacega pokopljejo sosede dotičnega mrtveca.

Vzlic slabemu vremenu se je njegovega pogreba udeležilo precejšnje število gasilcev in občinstva, katero je s tem pokazalo, kako visoko zna čislati moža, kateri je življenje pustil v službi bližnjikov in iz ljubezni do njih. N. v m. p.!

Dne 8. septembra t. l. imeli smo po § 6. društvenih pravil volitev novega odbora. Navzočih 23 gasilcev si je jednoglasno izvolilo svojim načelnikom gospoda Antona Trevna, posestnika in trgovca na Savi pri Jesenicah. Gasilci so s tem pokazali, kako visoko čislajo moža, kateri si je že toliko zaslug pridobil za naše društvo. Njega namestnikom je bil izvoljen z 21 glasovi gosp. Janez Repe stari, blagajnikom gosp. Viktor Plahutar z 18 glasovi in z ravno tolikim številom glasov gosp. Anton Kerstein zapisnikarjem, vodjo plezalcev gosp. Matej Smolej z 5 glasovi, namestnikom gosp. Miha Šranc z 6 glasovi, vodjo brizgalne gosp. Valentin Černe z 5 glasovi in z ravno tolikim številom glasov gosp. Janez Paulič namestnikom, namesto umrlega Jakoba Klinarja pa je bil izvoljen oskrbnikom orodja gosp. Primož Razingar z 19 glasovi.

Bog daj, da bi društvo pod novim odborom uspešno delovalo! «Na pomoč!»

Anton Kerstein, tajnik.

Jamstvo 5 let.

Jamstvo 5 let.

C. kr. privileg.

tovarna brizgalnic, črepalnic in drugih strojev

R. CZERMAK-A

v Toplicah (Češko)

dobavlja

**brizgalnice vsake vrste, hidroforn
in vse drugo ognjegasilno orodje.**

Najugodnejši plačilni pogoji.

J. C. Gerber

trgovina s papirjem in knjigoveznica

Kongresni trg Ljubljana Kongresni trg

ima vse uradne knjige za gasilna društva v zalogi, in sicer:

A. C. Achtschin «Vežbovnik» 1 K — v

Osnovnik 3 » 10 »

Službeni zapisnik 3 » 10 »

Blagajniška knjiga 1 do 2 K

Zapisnik 1 » 2 »